

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010193
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714010193.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. apríla 2015, v trestnej veci obžalovaného N. Y. Y., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné, samosudcom JUDr. Ivo Hlucháňom, takto

rozhodol:

Obžalovaný N. Y. Y., nar. X. X. XXXX v L. X., trvale bytom L. X., P. č. XX, konateľ Q. R., a.s. Považská Bystrica,

je v i n n ý, ž e

dňa 17. novembra 2013 v čase asi o 14.15 h, riadil osobné motorové vozidlo značky H. M. G evidenčného čísla L.-XXX X., po ceste č. II/517 smerom od Považskej Bystrice na Domanižu, kde v kilometri 13.470, v úseku cesty pred obcou Domaniža, okres Považská Bystrica, v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a v dôsledku jazdy rýchlosťou asi 120 km/h, teda rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku cesty dovolená najvyššia rýchlosť jazdy 90 km/h, po prejazde pravotočivej zákruty dostal s vozidlom šmyk, následne prešiel do protismeru, kde pravou bočnou stranou vozidla narazil do prednej časti oproti idúceho motorového vozidla značky L. L. S., evidenčného čísla L.-XXX X., ktoré riadil vodič J. W.. Pri dopravnej nehode vodič J. W., bytom L. XXX, okres Považská Bystrica, utrpel zlyhanie riadiacej funkcie centrálnej nervovej sústavy pri zlomenine krčnej chrbtice medzi 1. a 2. krčným stavcom s kompletným odtrhnutím predĺženej miechy od krčnej miechy, ktoré utrpel v rámci polytraumy, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 17.11.2013 o 14.20 h zomrel, jeho spolujazdkyňa vo vozidle H. W., bytom L. 151, okres L. Bystrica, utrpela pomliaždenie čelovo-temennej oblasti hlavy vľavo, zlomenie ľavého záhlavového kĺbneho výbežku spodiny záhlavovej kosti, zakrvácanie do ľavej postrannej komory mozgu, otras mozgu I. stupňa, viaceré zlomeniny tvárových kostí vľavo, pomliaždenie hrudníka a pľúc so sériovými zlomeninami rebier obojstranne, trieštivé zlomenie tela hrudnej kosti, zlomenie strednej tretiny pravej kľúčnej kosti, trznú ranu pravej slabinovej krajiny, trieštivé zlomenie oboch lopát lícnej kosti s posunom úlomkov a stabilnú zlomeninu 5. driekového stavca, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 17.11.2013 v trvaní viac ako 42 dní spočívajúcom v hospitalizácii, v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti, spolujazdci vo vozidle obv. Y. Y., T. Y., bytom L. X., P. č. XX, utrpel so životom nezlučiteľné vnútorné zranenia, najmä rozsiahle lebko-mozgové poranenie a ťažké kompresívne poranenie vnútrohrudných a vnútrobrušných orgánov pri polytraume, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 17.11.2013 o 14.20 h zomrel a J. W., bytom L. X., U. XXXX/XX, utrpela pomliaždenie čelovej oblasti hlavy vpravo s odreninou, nalomenie spojenia krčnej chrbtice so spodinovou časťou záhlavovej kosti lebky, krvácanie pod tvrdú blanu mozgu v čelovo-temenno-spánkovej oblasti vľavo a krvácanie menšieho charakteru v pravej čelovej oblasti, zlomenie spinálneho výbežku 6. hrudného stavca bez posunu úlomkov, poškodenie medzistavcovej platničky medzi 4. a 5. driekovým stavcom so známami útlaku v mieste otvoru pre výstup príslušných nervov s tzv. radikulopatiou a tzv. dermatómom L5, otras mozgu I. stupňa s výskytom poúrazového epileptického záchvatu, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť

s obmedzením v bežnom spôsobe života od 17.11.2013 v trvaní viac ako 42 dní spočívajúcom v hospitalizácii, v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti.

Obv. Y. porušil ustanovenie § 16 ods. 1,2 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke,

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona (§ 138 písm. h/ Tr. zák.),

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona (§ 138 písm. h/ Tr. zák.),

t ý m s p á c h a l

- prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák..

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o :

Podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. k),), l.) ,Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák.,. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 / tri / roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 6 / šesť/ rokov.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodení :

- H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX,

- J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., U. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody a to náhrady nemajetkovej ujmy odkazujú na občiansko súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na menovaného obžalobu pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd vydal trestný rozkaz pod sp.zn. 1T/42/2014-293, zo dňa 28. mája 2014, voči ktorému podal obžalovaný odvolanie.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného, svedkov H. W., Y. Y. staršieho, N.. J. W., výsluchom znalca, čítaním svedeckých výpovedí Y.. X. W., L. R., T. W., oboznámením sa obsahom znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, oboznámením sa závermi znaleckého posudku odbor cestnej dopravy, oboznámením sa zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciou ako i ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovné :

Obžalovaný ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní sa v podstate k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal. Prejavil ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní ľútosť

nad následkom, ktorý spôsobil. Namietal však právnu kvalifikáciu skutku s tým, že podľa jeho názoru s vozidlom nešiel takou rýchlosťou, ktorá by mohla vyvodiť záver, že čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Ďalej uviedol, že v uvedený deň išiel s bratom ako i s priateľkou J. do Žiliny, rozhodli sa ísť po ceste smerom na Rajec. Pamätá si, že keď prišiel do uvedenej zákruty, sa mu zdalo, že tam bol poškodený asfalt. Ako vošiel do zákruty, zrazu ucítil, že sa mu auto akoby postavilo „kantom „ a následne si uvedomil, že nabúral. Videl, že brat sa nehýbe, on bol v pohode, vyšiel sám z auta. Potom si pamätá už len sanitky. Priebeh dopravnej nehody si viac nepamätá. Na otázku zo strany prokuratúry, akou rýchlosťou išiel uviedol, že podľa jeho názoru síce nešiel deväťdesiatkou, ale nešiel nejakou extrémnou rýchlosťou. Potvrdil, že štýl jeho jazdy všeobecne je taký, že chodíeva rýchlo, vyžaduje to spôsob jeho práce, nakoľko sa často presúva v rámci územia celej republiky. Viac k dopravnej nehode uviesť nevedel.

Svedkyňa W. uviedla, zhodne s prípravným konaním na hlavnom pojednávaní, že bola so svojim manželom v protiúdom aute ako spolujazdkyňa, zrazu zbadala niečo pred sebou, ešte kričala na manžela, poškodeného W., / ktorý pri dopravnej nehode zahynul/, že čo sa to robí, niečo sa na nich rútilo, ani nevedela rozoznať, či je to auto, až keď boli bližšie tesne pred nárazom zistili, že je to auto. Auto, ktoré do nich nabúrало najprv vbehlo do priekopy, potom ako keby to vyrovnalo, začala krúžiť a narazil do nich. Bol to však moment. Napriek tomu, že jej manžel brzdil, dopravnej nehode sa už zabrániť nedalo. Podľa názoru svedkyne auto išlo strašne rýchlo. Jej muž chodil opatrne, aj vtedy išiel opatrne, dodržiaval rýchlosť. Následne sa svedkyňa opravila, že auto nevbehlo do priekopy, ale len na kraj vozovky, kde sa zvrtilo, všetko sa odohralo na vozovke. Pokiaľ uviedla priekopa, mala na mysli okraj vozovky.

Znalec z odboru dopravy Ing. Juraj Luco na pojednávaní sa v podstate pri svojej výpovedi stotožnil so závermi znaleckého posudku. Ako technickú príčinu dopravnej nehody uviedol zhodne so znaleckým posudkom nesprávne vedenie vozidla. Na vozidlo pôsobila jednak rýchlosť vozidla a tzv. bezpečnostný systém ESP. Ale systém ESP má za úlohu takéto krízové situácie vyriešiť, v prípade, že by ESP nemal zapnuté, resp. by nepracovalo, vozidlo by jednoducho z cesty vyletelo. Práve systém ESP mu potom zablokoval zadné kolesá, v snahe vyrovnáť veľký uhol natočenia v zákrute, ako aj nerovnosť terénu, keď sa dostal s vozidlom mimo vozovky, teda spevnenej časti a to malo potom za príčinu rotačný pohyb vozidla. Obžalovaný ako vodič už potom nedokázal zareagovať na vzniknutú situáciu. Ďalej uviedol, že v znaleckom posudku vyrátal len technickú rýchlosť, ale vozidlo je vybavené krídlom, ktoré sa dáva do činnosti od rýchlosti 120 km a späť sa zasúva pri rýchlosti pod 80 km. Toto krídlo bolo v dobe nehody vysunuté. Na toto reagoval obžalovaný tvrdením, že uvedené krídlo sa dá aj zapnúť, resp. funkcia tohto pritlačeného krídla / spojler / sa dá aj ručne zapnúť, teda vysunúť. Znalec uviedol, že vzhľadom ku krídlu, ktoré bolo vysunuté, bola rýchlosť 120 a vyššie. On, pokiaľ uviedol rýchlosť 115, bola to rýchlosť technicky vyrátaná. napriek takejto rýchlosti sa uvedená zákruta aj v takejto rýchlosti dala bez problémov prejsť. Znalec potom demonštroval vznik dopravnej nehody na simulovanej počítačovej animácii, kde presne ukázal, z akého dôvodu došlo k vychýleniu vozidla zo svojej jazdnej dráhy s tým, že vozidlo išlo 120 minimálne, vozidlo začala „vynášať „ a vtedy začalo pracovať zabezpečovacie zariadenie auta, tzv. systém ESP. Znalec zhrnul potom spôsob jazdy tak, že matematicky sa dala vypočítať medzná rýchlosť, ktorou išiel 115, ale vzhľadom k tomu krídlu, ktoré bolo vysunuté, išiel minimálne 120 km /hod.

Svedok Y. Y. st., otec obžalovaného, zároveň otec poškodeného T. Y. k dopravnej nehode sa vyjadriť nevedel, uviedol len k osobe obžalovaného, že je veľmi cieľavedomý, slušný a celá situácia ho strašne mrzí. Celú rodinu to v podstate poznačilo do konca života.

Súd ďalej vypočul svedkyňu a zároveň poškodenú N. J. W., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že v uvedený deň išla s bratmi Y. do Žiliny, išli smerom na Rajec. Na otázku obhajcu, či pri prejazde zákrutou cítila nejaké neštandardné správanie vozidla, sekane, nadhadzovanie, uviedla, že nič také necítila. Ďalej uviedla, že nevšimla si rýchlosť na tachometri, ale cítila, že idú rýchlo. Podľa jej názoru išli okolo stovky. Viac sa k dopravnej nehode vyjadriť nevedela, uviedla, že sa prebrala v nemocnici.

Skutkový stav bol ďalej na hlavnom pojednávaní preukázaný prečítaním svedeckej výpovede L. R., ktorý v prípravnom konaní uviedol, že išiel asi 100 m za vozidlo Peugeot Partner. V tom čase za obcou Domaniža zbadal, ako z pravotočivej zákruty vyšlo nejaké osobné auto, ktoré podľa jeho názoru išlo rýchlo a zjavne malo balans. Už zo zákruty vyšlo do protismeru, teda do jazdnej dráhy Peugeotu. Potom, čo vozidlo dostalo balans, pravdepodobne sa vodič snažil korigovať tento balans, dostal sa s vozidlom opäť na svoju stranu vozovky, opätovne sa však dostal do protismeru, pričom sa pootáčalo doľava takmer

o 90 stupňov a išlo takmer pravým bokom dopredu v ich jazdnom pruhu. Následne videl, ako toto vozidlo nabúrало do Peugeot Partnera. Až po náraze zistil, že sa jednalo o vozidlo výroby značky Audi. Podľa názoru svedka vodič Peugeotu so svojim autom jazdil primerane, nešiel rýchlo.

Súd ďalej čítal svedeckú výpoveď T. W., ktorý v prípravnom konaní uviedol, že asi 300 m pred ním smerom z Domaniže na Považskú Bystricu išli dve autá, bol medzi nimi odstup asi 100 m. Zrazu videl, ako ponad to prvé auto, ktoré videl zozadu, vyletelo niečo do vzduchu. Následne videl, ako dve autá zoskočili do priekopy mimo cestu a začalo sa z jedného z týchto aut a to z Audi valiť kúdel dymu. Podľa jeho názoru Audina išla v protismere.

Skutočný stav bol ďalej preukázaný zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciou, kde najmä na fotografii označenej pod číslom 6 je patrné aj z tejto fotografie, že krídlo na Audine bolo vysunuté.

Súd sa potom oboznámil so závermi znaleckého posudku znalca Ing. Juraja Luca, z odboru cestnej dopravy, ktorý v konaní podal znalecký posudok č. 5/2014. Zo záverov tohto znaleckého posudku, ktoré korešpondujú k výpovedi znalca na pojednávaní mal súd za preukázané, že v dobe stretu vozidiel, vozidlo Peugeot malo rýchlosť stanovenú asi 40 km/hod. , vozidlo Audi malo v čase zrážky posuvnú rýchlosť asi 83 km/h. Znalec ďalej totožne so svojou výpoveďou uviedol, že medzná rýchlosť pre bezpečný prejazd uvedenej zákruty pred miestom nehody bola asi 113 až 138,5 km/h. Pri dodržaní dovolenej rýchlosti 90 km/h by teda za daných podmienok nedošlo ku strate smerovej stability vozidla Audi a zrejme by tak ani nedošlo ku dopravnej nehode. Vyčíslil škodu na Audi na sumu 31 199,- Eur a na vozidle Peugeot vyčíslil škodu na 1 566,- Eur. Záverom znaleckého posudku uviedol, že z podkladov, ktoré mal pri vypracovaní znaleckého posudku, nie je technicky možné preukázať, že by vodič motorového vozidla Audi pred miestom nehody išiel vyššou rýchlosťou, ako 120 km/h.

Z lekárskeho správ a ostatných listinných dôkazov mal súd za preukázané, že pri dopravnej nehode vodič motorového vozidla Peugeot Partner J. W. utrpel zlyhanie riadiacej funkcie centrálnej nervovej sústavy, pri zlomenine krčnej chrbtice medzi prvým a druhým krčným stavcom, s kompletným odtrhnutím predĺženej miechy od krčnej miechy, ktoré utrpel v rámci polytraumy, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody 17.11.2013 o 14.20 hod. zomrel. Spolujazdkyňa vo vozidle H. W. utrpela pri dopravnej nehode pomliaždenie čelovo temennej oblasti hlavy vľavo, zlomenie ľavého záhlavného kĺbneho výbežku spodiny záhlavovej časti, zakrvácanie do ľavej postrannej komory mozgu, otras mozgu I. stupňa, viaceré zlomeniny tvárových kostí vľavo, pomliaždenie hrudníka a pľúc so sériovými zlomeninami rebier obojstranne, trieštivé zlomenie tela hrudnej kosti, zlomenie strednej tretiny pravej kľúčnej kosti, tržnú ranu pravej slabínovej krajiny, trieštivé zlomenie oboch lopát ľícnej kosti s posunom úlomkov a stabilnú zlomeninu 5. drienkového stavca, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť v obmedzení v bežnom spôsobe života od dňa nehody, t.j. 17.11.2013 v trvaní viac ako 42 dní, ktoré spočívalo v hospitalizácii, v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti. Poškodený T. Y. utrpel so životom nezlučiteľné vnútorné zranenia, najmä rozsiahle lebkovo-mozgové poranenie a ťažké kompresívne poranenie vnútrohrudných a vnútrobrušných orgánov pri polytraume, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody, t. j. dňa 17. 11. 2013 o 14.20 hod. zomrel. J. W. utrpela pomliaždenie čelovej oblasti hlavy vpravo s odreninou, nalomenie spojenia krčnej chrbtice so spodinovou časťou záhlavovej kosti lebky, krvácanie pod tvrdú blanu mozgu v čelovo-temenno-spánkovej oblasti vľavo a krvácanie menšieho charakteru v prvej čelovej oblasti, zlomenie spinálneho výbežku 6. hrudného stavca bez posunu úlomkov, poškodenie medzistavcovej platničky medzi 4. a 5. drienkovým stavcom so známkami útlaku v mieste otvoru pre výstup príslušných nervov s tzv. radikulopatiou a tzv. dermatómom L5, otras mozgu I. stupňa s výskytom poúrazového epileptického záchvatu, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 17.11.2013 v trvaní viac ako 42 dní, spočívajúcom v hospitalizácii, v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal potom súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obž. N. Y. inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti, uloženej mu podľa zákona v zmysle § 138 písm. h) Tr. zák., teda porušil ustanovenie § 16 ods. 1, 2 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Taktiež mal súd za preukázané, že tento inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, § 138 písm. h) Tr. zák., teda porušil ustanovenie § 16 ods. 1, 2 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Toto konanie potom súd

kvalifikoval jednak ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák., ako aj prečin ublíženia na zdraví, podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Pri určení viny u obžalovaného súd vychádzal jednoznačne jednak aj zo samotnej výpovede obžalovaného, ktorý uviedol, že cíti zodpovednosť za následok, ktorý spôsobil, sám potvrdil, že išiel v podstate rýchlejšie, v čom obžalovaný presne ani na pojednávaní ani v prípravnom konaní nedefinoval, z akého dôvodu došlo k dopravnej nehode. V podstate v záverečnej reči odmietol skutočnosť, že išiel neprimerane rýchlo a teda že by svojim spôsobom jazdy naplnil znaky trestného činu § 149 ods. 2, teda že činu sa dopustil závažnejším spôsobom konania. Obžalovaný prejavil ľútosť nad svojim konaním, svoje konanie oľutoval. Jednoznačne však je zo spáchania trestnej činnosti usvedčený znalcom z odboru cestnej dopravy, ako i samotným znaleckým posudkom, ktorý bol vo veci vypracovaný. Znalec uviedol, že príčinná súvislosť dopravnej nehody bola v spôsobe jazdy obžalovaného. Znalec ako v znaleckom posudku, tak i na hlavnom pojednávaní presne detailne rozobral spôsob jazdy obžalovaného. Napriek tomu, že znalec ako v znaleckom posudku v záveroch, tak i na hlavnom pojednávaní stanovil medznú rýchlosť pre bezpečný prejazd zákrutou pred miestom nehody na hodnotu 113 až 138 km, však zároveň dodal, že pri dodržaní povolenej rýchlosti 90 km/h by za daných podmienok nedošlo ku strate smerovej stability vozidla Audi a zrejme by tak ani nedošlo ku dopravnej nehode. Skutočnosť, že motorové vozidlo Audi, na ktorom jazdil obžalovaný, je vybavené jednak bezpečnostným systémom ESP a jednak vysúvacím krídlom značí, že potom, čo obžalovaného vynieslo „zo zákruty“, začal pracovať ESP systém, ktorý sa snažil vozidlo vrátiť do pôvodnej dráhy, obžalovaný zlou technikou jazdy, tzv. zalomením kolies v smere šmyku spôsobil, že ESP začalo šmyk vozidla vyrovnávať, snažilo sa vozidlo zostabilniť a práve z tohto dôvodu teda potom zablokovalo zadné kolesá, vozidlo sa v podstate stalo už neovládateľným a obžalovaný už ani ďalej nemohol korigovať toto vozidlo. Toto však znalec vyhodnotil ako zlú techniku jazdy obžalovaného. Taktiež skutočnosť, že uvedené krídlo na vozidle, tzv. zadný spojler bolo vysunuté, nasvedčuje skutočnosti, že obžalovaný prekročil rýchlosť nad 120 km, nakoľko z konštrukčného hľadiska sa toto krídlo vysúva nad rýchlosť 120. Je pravdou, že obžalovaný uviedol, že takéto krídlo sa dá aj mechanicky zapnúť. Táto skutočnosť však nebola dôležitá pre posudzovanie, či toto krídlo si zapol pred nehodou obžalovaný, alebo bolo automaticky vysunuté na základe rýchlosti na 120 km. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaný do uvedenej zákruty vošiel vyššou rýchlosťou, ako bolo povolené, prejazd zákruty nezvládol, pričom nebolo ničím preukázané, že by k tomuto došlo z dôvodu technickej vady vozidla alebo nerovnosti vozovky. Jednoznačne súd z tohto ustálil záver, že obžalovaný svojou riskantnou jazdou spôsobil následok, ktorý nastal. Na základe týchto všetkých skutočností potom súd dospel k záveru, že boli naplnené všetky pojmové znaky uvedeného prečinu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený vcelku dobre. V roku 2012 bol riešený za porušenie Zákona 370/90 Zb., § 48 a to blokovou pokutou vo výške 20, Eur za porušenie VZN mesta-ochrana zelene. Podľa odpisu registra trestov, obžalovaný na území Slovenskej republiky v minulosti súdne trestaný nebol. Bol však trestaný Okresným súdom Plzeň-jih, Česká republika, pre prečin podľa § 224 ods. 1, 2 Tr.zák., teda za dopravnú nehodu, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so skúšobnou dobou na dva roky. Tuto treba konštatovať, že uvedený fakt súd neberie ako priťažujúcu okolnosť, nakoľko nehľadá na odsúdenie cudzieho štátu, avšak toto súd uvádza z dôvodu hodnotenia osoby. Podľa výpisu z evidenčnej karty vodiča mal súd za preukázané, že obžalovanému bol vydaný vodičský preukaz prvýkrát na motorové vozidlá v skupine A,M v roku 2001 a následne vodičský preukaz si rozširoval na viaceré skupiny. Od roku 2006 do súčasnosti má vyznačené v evidenčnej karte vodiča 24 priestupkov, z toho však 16-krát bol postihovaný pre rýchlosť jazdy.

Podľa § 34 ods.1,4 Tr. Zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. Zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. Zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. Zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestných.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného Ing. Jágrika prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, najmä však následok, zavinenie, pohnútku, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k), teda pričínil sa o odstránenie škodových následkov trestného činu a to tým, že nahradil škodu, ktorú spôsobil poškodeným, ako aj podľa § 36 písm. l), a teda že tento v podstate sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. U obžalovaného však súd zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr.zák., teda spáchal viac trestných činov. Takže pomer poľahčujúcich k priťažujúcim bol 2:1.

Nakoľko obžalovaný spáchal dva trestné činy, súd mu ukladal úhrnný trest v zmysle § 41ods. 1 Tr.zák.

Pri ukladaní trestu a jeho výmery súd vychádzal z trestnej sadzby v zmysle § 149 ods. 2 Tr.zák., ktorá je z uvedených skutkov najprísnejšia, kde zákonodarca za uvedený skutok ukladá trest odňatia slobody v rozpätí 2 až 5 rokov. Súd uložil obžalovanému úhrnný trest v trvaní 3 roky, teda pri strede uvedenej zákonnej sadzby dôvodiac, že vzhľadom na následky, ktoré obžalovaný svojim konaním spôsobil, ako aj osobu obžalovaného ako vodiča, dospel súd k záveru, že jedine nepodmienečný trest odňatia slobody bude naplnený účel trestu. V zmysle § 34 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne trest má aj iných odradiť od páchania trestných činov. Zároveň trest má vyjadriť aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného dospel k záveru, že jedine nepodmienečným výkonom trestu odňatia slobody bude zabezpečený tento vyššie spomenutý účel trestu. Súd u obžalovaného zistil najmä teda výpisom z evidenčnej karty vodiča, že tohto možno ohodnotiť ako značne nedisciplinovaného vodiča. V priebehu niekoľkých rokov, čo vykonával činnosť vodiča, má zaznamenaných 24 priestupkov, z toho 16 priestupkov práve pre porušenie pravidiel cestnej premávky tým, že prekročil rýchlosť. Aj z tohto je teda zrejmé, že obžalovaný svojim spôsobom, ako vykonával túto činnosť, riskoval a tým, že v podstate permanentne prekračoval rýchlosť, vystavoval ostatných účastníkov dopravnej premávky nebezpečenstvu. Skutočnosť, že je pracovne zaneprázdnený, musí sa v krátkom čase presúvať z miesta A na miesto B v rámci republiky neobstojí, aby mohol súd takéto konanie obžalovaného tolerovať. Obžalovaný práve tým, ako bol zvyknutý jazdiť, zapríčinil tragédiu v tom, že jednak pripravil o život svojho vlastného brata ale spôsobil aj ďalším ľuďom zranenia a ďalšiemu poškodenému smrť. Z týchto dôvodov potom nie je akceptovateľný žiaden iný trest, ako trest odňatia slobody pri strede zákonnej sadzby a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. do nápravných výchovného ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný prejavil značnú nedisciplinovanosť ohľadne vedenia motorových vozidiel, súd mu v zmysle § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 6 rokov, čo považuje za adekvátnu dobu.

Poškodení v rámci prípravného konania si uplatnili zákonným spôsobom nárok na náhradu škody. V priebehu konania však poškodení uviedli, že škoda im bola v značne miere zaplatená a obžalovaným uhradená, pričom však poškodená H. žiada ešte nemajetkovú ujmu na zdraví, tak isto aj J. W.. Keďže výpočet tejto škody a zisťovanie tejto nemajetkovej ujmy by podstatným spôsobom presiahlo, predĺžilo súdne konanie, súd tieto dve poškodené so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občiansko súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno

napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.